Θέμα: Οι επιπτώσεις της νέας ρύθμισης για το μάθημα της Ηθικής στη Θράκη – Κίνδυνος θρησκευτικού διαχωρισμού μαθητών.

Με ιδιαίτερη ανησυχία διαπιστώνω για ακόμη μία φορά ότι αποφάσεις που λαμβάνονται στην Αθήνα, από ανθρώπους που συχνά αγνοούν τις ιδιαιτερότητες της Θράκης, ενδέχεται να έχουν σοβαρές και ανεπιθύμητες συνέπειες σε ευαίσθητα ζητήματα της περιοχής μας, όπως αυτό της μουσουλμανικής μειονότητας.

Με την υπ' αριθμ. 108070/Δ2/18-08-2026 Υπουργική Απόφαση του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β΄ 5231, καθορίστηκε ο τρόπος διδασκαλίας του μαθήματος της Ηθικής, το οποίο απευθύνεται αποκλειστικά στους μαθητές και τις μαθήτριες που απαλλάσσονται από την παρακολούθηση του μαθήματος των Θρησκευτικών.

Συγκεκριμένα, στις σχολικές μονάδες όπου οι μαθητές που απαλλάσσονται από τα Θρησκευτικά είναι περισσότεροι από δέκα (10) ανά τάξη, προβλέπεται η διδασκαλία του μαθήματος της Ηθικής αντί των Θρησκευτικών στους μαθητές αυτούς. Επιπροσθέτως, εφόσον ο αριθμός τους δικαιολογεί τη δημιουργία ξεχωριστού τμήματος, <u>όλοι αυτοί οι μαθητές εντάσσονται σε αυτό το τμήμα.</u>

Όμως, όσοι σχεδίασαν και αποφάσισαν τη συγκεκριμένη ρύθμιση φαίνεται να αγνοούν μια πολύ σημαντική τοπική πραγματικότητα. Στη Θράκη, η συντριπτική πλειονότητα των μαθητών που απαλλάσσονται από το μάθημα των Θρησκευτικών είναι Έλληνες πολίτες, μουσουλμάνοι στο θρήσκευμα.

Είναι, επομένως, προφανές ότι η εφαρμογή αυτής της απόφασης στην περιοχή μας ενδέχεται να οδηγήσει στη δημιουργία ξεχωριστών σχολικών τμημάτων με σχεδόν αποκλειστική σύνθεση μουσουλμάνων μαθητών. Με άλλα λόγια, μια εκπαιδευτική ρύθμιση κινδυνεύει να δημιουργήσει συνθήκες θρησκευτικού διαχωρισμού και γκετοποίησης μέσα στις ίδιες τις σχολικές μονάδες.

Αυτό είναι κάτι που θα έπρεπε να μας προβληματίζει ιδιαίτερα. Όποιος γνωρίζει την κοινωνική πραγματικότητα της Θράκης αντιλαμβάνεται ότι σε μια περιοχή όπου εξακολουθούν να υπάρχουν φαινόμενα κοινωνικής απομόνωσης, συγκέντρωσης πληθυσμού σε συγκεκριμένους οικισμούς («μαχαλάδες») και γλωσσικών δυσκολιών (περιορισμένη ή ελάχιστη γνώση της ελληνικής γλώσσας) από μέρος του πληθυσμού αυτού, το σχολείο αποτελεί ίσως τον σημαντικότερο χώρο επικοινωνίας, συναναστροφής και συνεργασίας μεταξύ των παιδιών της μουσουλμανικής μειονότητας και των υπόλοιπων μαθητών.

Το Υπουργείο Παιδείας, αντί να δημιουργεί, έστω και άθελά του, νέους διαχωρισμούς, θα έπρεπε να φροντίζει ώστε κάθε παιδί, ανεξαρτήτως θρησκεύματος, να έχει τη δυνατότητα να συμμετέχει σε ένα κοινό σχολικό περιβάλλον, να αναπτύσσει φιλίες, να συνεργάζεται με όλους τους συμμαθητές του και να αισθάνεται ισότιμο μέλος της

σχολικής κοινότητας. Η ομαλή κοινωνική ένταξη και η καλλιέργεια κοινής κοινωνικής συνείδησης δεν επιτυγχάνονται με τον διαχωρισμό των παιδιών, αλλά με την καθημερινή συνύπαρξή τους.

Μακάρι να διαψευστώ, ωστόσο έχει ήδη περιέλθει στην αντίληψή μου ότι σε σχολικές μονάδες της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στον νομό Έβρου προετοιμάζεται η δημιουργία τέτοιων τμημάτων.

Απευθύνω, λοιπόν, έκκληση προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, τους βουλευτές της περιοχής και κάθε αρμόδιο φορέα να εξετάσουν άμεσα τις ιδιαιτερότητες της Θράκης και τις πιθανές συνέπειες της συγκεκριμένης απόφασης.

Δεν είναι δυνατόν να εφαρμόζονται οριζόντια εκπαιδευτικές πολιτικές χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες κάθε περιοχής. Πολύ περισσότερο όταν διακυβεύονται ζητήματα κοινωνικής συνοχής, ισότιμης συνύπαρξης και αρμονικών σχέσεων μεταξύ των πολιτών.

Η Θράκη δεν προσφέρεται για πειραματισμούς από ανθρώπους που αγνοούν την πραγματικότητά της. Οι αποφάσεις που αφορούν την περιοχή πρέπει να λαμβάνονται με γνώση, υπευθυνότητα και επίγνωση των συνεπειών τους.

Με εκτίμηση,

Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος

Ένας Έλληνας πολίτης, κάτοικος της Θράκης, που ανησυχεί για τις επιπτώσεις αποφάσεων οι οποίες λαμβάνονται χωρίς να υπολογίζονται οι ιδιαιτερότητες και οι πραγματικές ανάγκες της περιοχής.